

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/117/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113200125
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113200125.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: JUDr. S. T., P. X, Q., zastúpená advokátom JUDr. Štefanom Bugalom, Fándlyho 32, Trnava proti žalovaným: 1./ KV system spol. s r.o., Nerudova 10, Trnava, IČO 44 147 163, zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Cakom, Š.Moyzesa 25, Trnava, 2./ Dierovňa, s.r.o., Bartokova 2, Bratislava (pôvodne KC Dierovňa spol. s r.o.), IČO 34 110 852, o neúčinnosť právneho úkonu, o odvolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 18C/2/2013-88 zo dňa 24.4.2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 18C/2/2013-149 zo dňa 22.5.2014 o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa zamietol návrh žalovaného 1) na zrušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 8C/2/2013-18 dňa 17.1.2014, ktorým súd zakázal žalovaným 1) a 2) disponovať s nehnuteľnosťami špecifikovanými vo výroku uznesenia o nariadení predbežného opatrenia. Predmetné z dôvodu odvolania žalovaného 1) bolo ako vecne správne potvrdené uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/100/2013-47 zo dňa 26.3.2013.

Žalovaný 1) návrhom doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 9.4.2014 žiadal o zrušenie nariadeného predbežného opatrenia s odôvodnením, že po jeho nariadení vyšli najavo skutočnosti, ktoré preukazujú jeho neopodstatnenosť, nakoľko zo strany žalobcu nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by osvedčoval nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a nebolo preukázané, že by žalovaný 1) prejavil akýmkoľvek spôsobom úmysel či snahu zbavovať sa majetku, z ktorých úkonov by tak hrozila priama ujma na právach žalobcu. Žalovaný 1) uviedol, že kúpne zmluvy, na základe ktorých nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam od žalovaného 2) neboli uzatvorené s cieľom poškodiť veriteľa, ktorý si voči žalovanému 2) uplatňuje pohľadávku, pričom sa ani nejedná o vymáhateľnú pohľadávku, spravidla judikovanú v súdnom konaní, veriteľ v spore o neúčinnosť právneho úkonu ani nie je aktívne legitimovaný a žalobca v čase uzatvorenia kúpnych zmlúv s objektívne v občianskom súdnom konaní vymáhateľnou pohľadávkou nedisponoval. Navyac v čase, keď došlo k prevodu vlastníckeho práva zo žalovaného 2) na žalovaného 1), žalovaný 2) disponoval majetkom, ktorý by postačoval na uspokojenie pohľadávky žalobcu, z toho dôvodu nemohlo dôjsť k ukráteniu žalobcu.

Súd prvého stupňa s odkazom na ustanovenie § 77 ods. 1, 2 O.s.p. vyhodnotil návrh na zrušenie predbežného opatrenia v spojení so žalovaným 1) uvádzanými skutočnosťami a dospel k záveru, že v predmetnej veci stále existujú dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené, tieto nepominuli a ani doteraz v konaní vykonané dokazovanie nepreukázalo existenciu takých skutočností, ktoré by odôvodňovali zrušenie nariadeného predbežného opatrenia, preto návrh na jeho zrušenie zamietol. Z dôvodu pochybenia pri písomnom vyhotovovaní výrokovej časti uznesenia č. k. 18C/2/2013-88 súd vydal podľa § 164 O.s.p. opravné uznesenie, ktorým chybnú časť výroku opravil.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote žalovaný 2) odvolanie a žiadal odvolací súd, aby predmetné rozhodnutie zrušil a konanie zastavil, prípadne aby vec zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alebo po zistení nedôvodnosti nariadeného predbežného opatrenia rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil a návrhu žalovaného na zrušenie predbežného opatrenia vyhovel.

V dôvodoch odvolania poukázal na to, že predbežné opatrenie bolo vydané dňa 17.1.2013 a prvé pojednávanie vo veci samej sa konalo až dňa 7.4.2014. Zo strany žalobcu ale stále nebol produkovaný žiaden dôkaz preukazujúci nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktoré by vychádzalo zo skutočnosti, že žalovaný 1) prejavil akýmkoľvek spôsobom úmysel zbaviť sa svojho majetku, a tým ohroziť a spôsobiť ujmu na právach žalobcu. Odvolateľ mal za to, že dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia tu neboli ani v čase jeho vydania, žalobca neosvedčil svoj nárok, preto nebolo nemožné vyvodiť ani možnú existenciu nebezpečenstva vzniku bezprostredne hroziacej ujmy. Vlastníkom predmetných nehnuteľností je už niekoľko rokov a nevykonal žiadne úkony smerujúce k nakladaniu s uvedenými nehnuteľnosťami a zákaz nakladať s nehnuteľnosťami, ktorý sa ho týka, je neúmerný vzhľadom k hodnote nehnuteľností voči výške pohľadávky žalobcu, keď súd ani hodnotu predmetných nehnuteľností alebo majetku žalovaných neskúmal. Nariadené predbežné opatrenie označil odvolateľ za neopodstatnený zásah do jeho vlastníckych a podnikateľských práv. Ostatná časť odvolania žalovaného 1) je totožná so znením podaného návrhu na zrušenie predbežného opatrenia, z ktorého znenia už pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia vychádzal prvostupňový súd. V závere zotrval odvolateľ na tvrdení, že žalobca nepreukázal existenciu pohľadávky v čase vykonania odporovaných úkonov a keďže v tom čase nedisponoval pohľadávkou voči žalovanému 2), nemožno ani mať za to, že by žalovaný 1) mal vedomosť o jej existencii, z toho dôvodu nemohol spoznať aj pri náležitej starostlivosti úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa. Okrem toho uviedol, že pôvodní konatelia žalovaného 2) a súčasní žalovaného 1) nie sú si vedomí existencie pohľadávky žalobcu, prvostupňový súd predbežné opatrenie nariadil len na základe ničím nepodložených tvrdení bez ich relevantného preukázania a osvedčenia, bez ohľadu na splnenie podmienky primeranosti a poukázal tiež na to, že žalovaný 2) nie je ani jednoznačne identifikovaný, pretože podľa výpisu z obchodného registra pod IČO 34 110 852 vystupuje viacero subjektov, a to konkrétne tri spoločnosti.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdiť s poukazom na to, že po nariadení predbežného opatrenia nenastali žiadne nové skutočnosti, ktoré by zrušenie predbežného opatrenia odôvodňovali atak dôvody pre jeho nariadenie stále trvajú.

Odvolací súd vec prejednal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a podľa § 214 ods. 2 O.s.p. o veci rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania keď dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1) nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd poukazuje i na uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. II ÚS 78/2005 podľa ktorého „odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

Posúdenie návrhu žalovaného 1/ postupom a v rozsahu vykonanom prvostupňovým súdom odvolací súd považuje za dostatočné, v ktorom sa prvostupňový súd zaoberal všetkými pre posúdenie návrhu relevantnými okolnosťami, tieto správne jednotlivito i v ich vzájomnej súvislosti vyhodnotil a právny záver, ku ktorému dospel a ktorý vyjadril vo vyhlásenom výroku uznesenia je správny, dostatočne kvalifikovane odôvodnený a odvolací súd sa s ním stotožňuje.

Podľa § 77 ods. 2 O.s.p. predbežné opatrenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Súd prvého stupňa uznesením napadnutým odvolaním v spojení s opravným uznesením dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené nepominuli, pričom pri rozhodovaní sa venoval posúdeniu, či v čase od nariadeného predbežného opatrenia do podania návrhu na jeho zrušenie došlo k takej zmene pomerov, či už na strane žalobcu alebo žalovaných, ktorá by zrušenie predbežného opatrenia odôvodňovala.

Odvolací súd po preskúmaní postupu a okolností, na základe ktorých súd prvého stupňa predbežné opatrenie nariadil uznesením č. k. 18C/2/2013-18 dňa 17.1.2014 a na základe ktorých zistení návrh na zrušenie zamietol sa stotožnil s konštatovaním, že dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia stále trvajú a odvolateľ ani v návrhu na zrušenie predbežného opatrenia ako ani v odvolaní nepreukázal, že by došlo k ich zmene, prípadne k zániku.

Samotná skutočnosť, že žalovaný 1), ktorý je v súčasnosti vlastníkom nehnuteľností, ktorých sa predbežné opatrenie týka, nevykonal žiadne kroky smerujúce k nakladaniu s týmito nehnuteľnosťami akoukoľvek formou, nemožno vyhodnotiť ako novú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala zrušenie nariadeného predbežného opatrenia a práve nariadeným predbežným opatrením má žalovaný 1) vykonávanie takýchto úkonov zakázané. Odvolací súd poukazuje i na to, že hoci kúpne zmluvy, na základe ktorých žalovaný 1) nadobudol nehnuteľnosti od žalovaného 2) boli uzatvorené v roku 2010 a žaloba, ktorou sa žalobca domáha vyslovenia neúčinnosti týchto právnych úkonov bola podaná v roku 2013, už na základe rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 24Cb/21/2005-165 zo dňa 30.9.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.12.2010 bol žalovaný 2) zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobkyni pohľadávku vo výške 20.808,65 eur s 18%-ným úrokom z omeškania od 29.3.2003 do zaplatenia z čoho vyplýva, že žalovaný 1) po vydaní prvostupňového súdneho rozhodnutia, ktorým bol uznaný nárok žalobcu za opodstatnený, hoci v tom čase ešte neprávoplatne, nehnuteľnosti previedol na žalovaného 2) a ani do súčasnosti pohľadávku žalobcu právoplatne rozhodnutím súdu priznanú neuhradil. Uvedené správanie sa žalovaného 2) osvedčuje existenciu obavy, že výkon súdneho rozhodnutia by bol ohrozený ako i existenciu okolností vyvolávajúcich pochybnosti o snahe žalovaného 2) uhradiť žalobcovi súdom priznanú pohľadávku. Práve z toho dôvodu je nariadené predbežné opatrenie opodstatnené, okolnosti pre jeho existenciu stále trvajú a odvolací súd preto považuje za irelevantné, či žalovaný 1) zatiaľ nevykonal žiadne úkony smerujúce k prevodu nehnuteľností nadobudnutých od žalovaného 2). V závere odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ nemieni s uvedenými nehnuteľnosťami žalovaný 1) žiadnym spôsobom disponovať, nedochádza ani k obmedzeniu jeho podnikateľskej činnosti, či k ujme na jeho vlastníckych právach k predmetným nehnuteľnostiam. K námietke súvisiacej s primeranosťou nariadeného predbežného opatrenia odvolací súd vzal do úvahy aj výšku žalobcovi v súdnom konaní vedenom pod spis. zn.24Cb/21/2005 priznaného plnenia, ktoré je podkladom pre podanie návrhu vo veci samej v tomto konaní, pričom zohľadnil i dĺžku nesplnenia si povinnosti žalovaným 2) vo vzťahu k narastajúcim úrokom z omeškania, ktorých kapitalizovanú sumu nie je možné zatiaľ stanoviť.

K námietke odvolateľa, podľa ktorej prvostupňový súd nemá jednoznačne vyriešenú ani identifikáciu žalovaného 2), pretože pod jedným IČO vystupuje viacero subjektov odvolací súd uvádza, že nejedná sa o tri konkrétne spoločnosti, ale ide stále o tú istú obchodnú spoločnosť, ktorá ale menila svoje obchodné meno a sídlo, keď od 11.11.1994 do 17.8.2007 mala zapísané obchodné meno KC Dierovňa spol. s r.o., od 18.8.2007 do 12.9.2008 obchodné meno Dierovňa, s.r.o. a od 13.9.2008 obchodné meno KC Dierovňa spol. s r.o. Ide stále o ten istý subjekt a zmena obchodného mena, či zmena sídla neznamená, že ide o inú spoločnosť.

S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Senátom odvolacieho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.